

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 marca 2023 r.

Pozycja 63

POSTANOWIENIE z dnia 25 stycznia 2023 r. Sygn. akt Ts 63/22

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Mariusz Muszyński,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej R.F. o zbadanie zgodności:

art. 394² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469) „w zakresie w jakim nie przewiduje on możliwości zaskarżenia zażaleniem postanowienia o zawieszeniu postępowania wydane go przez Sąd drugiej instancji”, z art. 2 w związku z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 15 marca 2022 r. (data nadania) R.F. (dalej: skarżąca) – reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru – wystąpiła z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia na tle następującego stanu faktycznego.

Skarżąca złożyła apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Ł. z 22 lipca 2020 r. (sygn. akt [...]) w sprawie o zasiedzenie. Sąd Okręgowy w Ł. III Wydział Cywilny Odwoławczy (dalej: Sąd Okręgowy) postanowieniem z 20 października 2021 r. (sygn. akt [...]) zawiesił postępowanie apelacyjne z uwagi na śmierć wnioskodawcy (tj. S.F.).

Pismem z 10 listopada 2021 r. skarżąca złożyła wniosek o sporządzenie uzasadnienia ww. orzeczenia oraz doręczenie jego odpisu wraz z uzasadnieniem, który Sąd Okręgowy odrzucił postanowieniem z 17 listopada 2021 r. (sygn. akt [...]). Kolejny wniosek, złożony przez skarżącą 2 grudnia 2021 r., dotyczył sporządzenia uzasadnienia ww. orzeczenia oraz doręczenia jego odpisu wraz z uzasadnieniem. Wniosek w tej sprawie Sąd Okręgowy postanowieniem z 8 grudnia 2021 r. (sygn. akt jw.) także odrzucił. Orzeczenie to, doręczone skarżącej 17 grudnia 2021 r., wskazane zostało jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 6 maja 2022 r. (doręczonym pełnomocnikowi skarżącej 25 maja 2022 r.) skarżącą wezwano do usunięcia braków formalnych skargi przez doręczenie: a) pełnomocnictwa szczególnego uprawniającego do sporządzenia i wniesienia skargi konstytucyjnej oraz reprezentowania skarżącej przed Trybunałem Konstytucyjnym w odniesieniu do sprawy, w związku z którą złożona została skarga konstytucyjna (wraz z czterema kopiami), b) odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem załączników złożonych wraz ze skargą konstytucyjną. Pismem z 30 maja 2022 r. (data nadania) skarżąca usunęła wskazane braki.

2. Kwestionowanemu przepisowi skarżąca zarzuca naruszenie:

a) „wynikającego z art. 2 Konstytucji (...) prawa obywatel[a] do państwa sprawiedliwego poprzez naruszenie zasady demokratycznego państwa prawa rozumianej jako wymóg prawidłowej legislacji i naruszenie tego wymogu poprzez sformułowanie przepisu w sposób, który niesprawiedliwie wyłącza możliwość weryfikacji postanowień wydawanych przez Sąd drugiej instancji w przedmiocie zawieszenia postępowania toczącego się przed tym Sądem bez uzasadnienia”;

b) „w związku z [z]asadą prawa do sądu wyrażoną w art. 45 ust. 1 Konstytucji (...), w zakresie prawa do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej zgodnie z wymogami sprawiedliwości poprzez ukształtowanie postępowania cywilnego toczącego się przed Sądem drugiej instancji w taki sposób, który uniemożliwia obywatelowi będącego stroną postępowania weryfikacji w drodze instancyjnej postanowień o zawieszeniu postępowania oraz nie pozwala poznać przyczyn, którymi kierują się Sądy zawieszając postępowanie a to na skutek zwolnienia Sądów drugiej instancji z obowiązku sporządzania uzasadnień”;

c) „oraz [z]asadą dwuinstancyjności wyrażaną w art. 176 ust. 1 Konstytucji (...) poprzez ukształtowanie procedury cywilnej w taki sposób, że pozbawia ona obywatel[a] prawa do weryfikacji w toku instancji i to nawet w formie tzw. zażalenia poziomego – postanowienia o zawieszeniu postępowania w sytuacji, gdy postanowienie takie wydaje Sąd II instancji” (s. 1-2 skargi konstytucyjnej).

W *petitum* skargi skarżąca zakwestionowała zgodność art. 394² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego ze wskazanymi tam wzorcami. Z treści skargi (s. 1 i 4) wynika, że zaskarża wskazany przepis w brzmieniu ukształtowanym ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469), co przesądza o tym, że właściwym Dziennikiem Ustaw jest Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK) skarga konstytucyjna podlega wstępnemu rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym, podczas którego Trybunał bada, czy odpowiada ona określonym przez prawo wymogom.

2. W ocenie Trybunału skarga konstytucyjna spełnia przesłanki przekazania jej do merytorycznego rozpoznania, ponieważ:

a) została sporządzona przez adwokata, który przedłożył pełnomocnictwo szczególne do sporządzenia i wniesienia tego środka prawnego, a także do reprezentowania skarżącej w postępowaniu przed Trybunałem,

b) skarżąca wyczerpała przysługującą jej drogę prawną, ponieważ od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z 8 grudnia 2021 r. (sygn. akt [...]) nie przysługuje żaden zwykły środek zaskarżenia,

c) dochowany został, przewidziany w art. 77 ust. 1 u.o.t.p.TK, trzymiesięczny termin wniesienia skargi, gdyż ostateczne rozstrzygnięcie, w rozumieniu art. 79 ust. 1 Konstytucji, zostało doręczone skarżącej 17 grudnia 2021 r., a skargę konstytucyjną wniesiono do Trybunału Konstytucyjnego 15 marca 2022 r. (data nadania),

d) określony został przedmiot kontroli (art. 53 ust. 1 pkt 1 u.o.t.p.TK), tj. art. 394² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1469) „w zakresie w jakim nie przewiduje on możliwości zaskarżenia zażaleniem postanowienia o zawieszeniu postępowania wydanego przez Sąd drugiej instancji”,

e) wskazano, które konstytucyjne wolności i prawa oraz w jaki sposób – zdaniem skarżącej – zostały naruszone (art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK), tj. art. 2 w związku z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 1 Konstytucji,

f) przedstawiono uzasadnienie sformułowanych przez skarżącą zarzutów (art. 53 ust. 1 pkt 3 u.o.t.p.TK).

3. W ocenie Trybunału analizowana skarga konstytucyjna nie jest obarczona nieusuwalnymi brakami formalnymi, o których mowa w art. 61 ust. 4 pkt 1 u.o.t.p.TK, zaś sformułowane w niej zarzuty nie są oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 61 ust. 4 pkt 3 u.o.t.p.TK.

W związku z powyższym – na podstawie art. 61 ust. 2 u.o.t.p.TK – postanowiono jak w sentencji.